

Af *Inger Stilling Pedersen* (KrF) til indenrigsministeren (26/5 76):

„Finder ministeren det rimeligt, at visse primærkommuner, der yder tilskud til børne-, ungdoms- og idrætsforeninger, udelukker politiske og kristelige ungdomsorganisationer med begrundelse i grundlovens § 68?“

(Spm. nr. 507).

Begrundelse.

Det kan ikke være rigtigt, at foreninger diskrimineres på grund af en formålsparagraf, der har et politisk eller et kristeligt sigte.

Det vil medføre, at der f.eks. gives tilskud til blå og gule spejdere, men ikke til grønne spejdere, FDF m.v.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (4/6 76):

Når der spørges, om jeg finder det rimeligt, at nogle kommunalbestyrelser ikke yder tilskud til politiske og kristelige ungdomsorganisationer, må jeg indledningsvis gøre opmærksom på, at tilsynsmyndigheden uden for de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelsesbeslutning kræver samtykke efter den kommunale styrelseslov, alene har beføjelse til at gribe ind over for en kommunalbestyrelses ulovlige beslutninger.

I henhold til § 47, stk. 2, varetages tilsynet med kommunerne bortset fra Københavns og Frederiksberg kommuner af de for hvert amt nedsatte tilsynsråd, og en eventuel klage over, at en kommunalbestyrelse ved en beslutning om nægtelse af tilskud til organisationer som de omhandlede har overtrådt lovgivningen, må derfor rettes til det pågældende tilsynsråd.

Jeg kan i øvrigt til spørgsmålet oplyse, at kommunal støtte til partipolitiske formål efter indenrigsministeriets opfattelse kun kan ydes i tilfælde, hvor lovgivningen indeholder udtrykkelig hjemmel herfor. I medfør af bestemmelsen i § 34 i lov om fritidsundervisning m.v. har kommuner efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte regler således pligt til at stille lokaler m.m. til rådighed for interessegrupper for børn og unge, for ungdomsklubber og for foreningsarbejde for børn og unge under 25 år, ligesom kommunalbestyrelsen efter indstilling fra fritidskommissionen træffer afgørelse om

ydelse af tilskud til driftsudgifter til lokaler og lejrpladser, der ejes eller lejes af foreninger og benyttes til interessegrupper og foreningsarbejde for børn og unge under 25 år. Herudover findes ikke fornøden hjemmel for ydelse af anden kommunal støtte til partipolitisk virksomhed.

Udgangspunktet ved besvarelsen af spørgsmålet om lovligheden af kommunal støtte til religiøse formål må tages i bestemmelsen i grundlovens § 68, hvorefter ingen er pligtig at yde personlige bidrag til nogen anden gudsdyrkelse end den, som er hans egen. Denne bestemmelse fører til, at kommunal støtte til egentlige religiøse formål må anses for udelukket.

Det har imidlertid stedse været antaget i indenrigsministeriets praksis, at ikke enhver form for kommunal støtte til foreninger, der har et politisk eller religiøst formål som hovedsigte, er ulovlig. Indenrigsministeriet har ved vurderingen af lovligheden af kommunal støtte til sådanne foreninger indtaget det principielle standpunkt, at kommunal støtte lovligt kan ydes, hvis støtten i det enkelte tilfælde er motiveret i varetagelsen af en selvstændig kommunal interesse, som ligger inden for rammerne af kommunernes opgaver efter gældende lovgivning.

En kommunalbestyrelse kan derfor efter indenrigsministeriets opfattelse yde tilskud til ungdomsaktiviteter som f.eks. idræt og fritidsundervisning, hvad enten de varetages af en forening med et hovedsigte som det nævnte eller af andre foreninger.

Af *Lennart Larson* (V) til indenrigsministeren (28/5 76):

„Vil ministeren administrativt eller ved lovændringer sikre, at tjenestemænd, der er indvalgt i kommunalbestyrelser og folketing, ikke under henvisning til deres tavshedspligt som tjenestemænd nægter at give oplysninger for at beskytte deres egen person?“

(Spm. nr. 509).

Begrundelse.

En ansættelsessag behandlet i Odense byråd har i den seneste tid givet anledning til offentlig kritik. Jeg vil derfor bede indenrigsministeren om at træffe foranstaltninger til, at tjenestemænds tavshedspligt i